

Steendam: Een oude familienaam

De naam Steendam is een familienaam die al meer dan 500 jaar in Europa voorkomt. En daarbuiten. In Nieuw Amsterdam, het huidige New York, worden rond 1650 kinderen gedoopt van Jacob Steindam, de eerste dichter van Amerika. In Nederland zijn diverse vermeldingen van de naam Steendam in 1600, met name in Zeeland, Amsterdam/Noord Holland, Friesland en Groningen. Binnen het Duitse taalgebied werd de oudste vermelding van de naam Steindam gevonden: In het najaar van 1506 schrijft de monnik Johannes Steindam senior in Arneburg een bezwaarschrift. Dichter bij huis, en bij twee eeuwen later, lezen we in een kerkenraadsboek uit Onderwierum dat Cornellijs Jans van Steendam ouderling werd. Hij is onze stamgrootouder.

In de Handleiding tot de kennis der provincie Groningen (1868) wordt melding gemaakt van Steendam, met de toevoeging h, wat staat voor huis, behorende tot de gemeente Appingedam.

Monnik Johannes Steindam senior in 1506

Zoals gezegd werd in het Duitse taalgebied de tot nu toe oudste vermelding van de achternaam Steendam gevonden. Op zaterdag 12 september 1506 (Juliaanse kalender) verklaren Gebhard von Runstede, Johannes Steindam Senior en alle overige leden van het kapittel van Arneburg aan de geestelijke jurisdictie van Ernst, aartsbisschop van Magdeburg, onderworpen te zijn. Zo valt te lezen in een in het Latijn opgesteld document verzameld in de *Codex diplomaticus Brandenburgensis*¹. Ernst von Sachsen II, ook wel Ernst von Wettin genoemd (1464 – 1513), was tot zijn dood aartsbisschop van Magdeburg en beheerder van Halberstadt. Op de foto rechts de tombe van Ernst II in de kathedraal van Magdeburg. Na de dood van de aartsbisschop van Magdeburg in 1475 waren er onderhandelingen geweest over de opvolging, wat mee te maken had met het feit dat Ernst toen nog maar 11 jaar oud was. Omdat hij niet voldeed aan de vereisten voor een benoeming (minimaal 30 jaar, wijding als priester, universitaire opleiding) was dispensatie van de paus nodig. Paus Sixtus IV gaf deze dispensatie in ruil voor veel geld. Zo werd Ernst II aartsbisschop van Magdeburg. Dat gaf de nodige spanningen en conflicten. In 1482 weigerde Magdeburg

¹ *Codex diplomaticus Brandenburgensis: Sammlung der Urkunden Chroniken und sonstigen Quellenschriften für die Geschichte der Mark Brandenburg und ihrer Regenten*. Herausgegeben von Dr Adolph Friedrich Riedel. Berlin: J.H. Morin, 1846. Eerste hoofddeel, 8e band. De Codex geeft informatie over de geschiedenis van de brandenburgermark 41 delen (1838 – 1869). De codex Diplomaticus Brandenburgensis is een belangrijke bron voor onderzoek naar de mark. De codex kent de volgende delen:

- 1. Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adelichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg, 25 Bände;
- 2. Urkunden-Sammlung zur Geschichte der auswärtigen Verhältnisse der Mark Brandenburg und ihrer Regenten, 6 Bände;
- 3. Sammlung für allgemeine Landes- und kurfürstliche Haus-Angelegenheiten, 3 Bände;
- 4. Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte, 1 Band;
- Supplementband und Schluss des ganzen Werkes bis auf die Register (1865), dazu 3 Bände Namenverzeichnis und 2 Bände Chronologisches Register (bis 1741).

Eerder had Philipp Wilhelm Gercken van 1769 tot 1785 een codex diplomaticus Brandenburgensis in acht delen uitgegeven. Daarom wordt naar Riedels verzameling van de oorkonden ook wel verwezen als Novus Codex diplomaticus Brandenburgensis.

bijvoorbeeld belasting te betalen aan Ernest, ze betaalden het rechtstreeks aan de keizer. Daarmee gaven ze te kennen rechtstreeks onder de vorst te vallen. Het kapittel Arneburg behoort tot het gebied en jurisdictie van Magdeburg. In de genoemde verklaring geven de deken Gebhard von Runstede en Jannes Steindam senior dus aan dat ze zich aan Ernst zijn geestelijke leiding onderwerpen.

CCXCVI. Gebhard von Runstede, Decan, und das ganze Capitel zu Arneburg erklären gegen den Erzbischof Ernst zu Magdeburg, als Administrator von Halberstadt, seiner geistlichen Jurisdiction unterworfen zu sein, am 12. Sept. 1506.

Nos Geuerhardus de Runstede Decanus, Johannes Steindam Senior totumque capitulum capelle Beate Marie in Castro Arneburg halberstadenſis dyocesis nostris et ſucceſſorum noſtrorum nominibus recognoscimus et confitemur per preſentes, Quod pretextu Incorporationis et vnionis eccleſiarum parrochialium In Arneburg et konningesmarke, Altaris beate marie in parrochiali eccleſia arneburg, altaris ſancti Johannis Ewangeliste, altaris omnium ſanctorum et altaris ſancte Barbare in caſtro Arneburg ſitorum, nobis decano et capitulo et prebendis noſtris per Reuerendiſſimum In cristo patrem Illuſtremque principem et dominum, dominum noſtrum Erneſtum archiepiſcopum Magdeburgenſem, Primateſ Germanie, Adminiſtratoreſ eccleſiarum halberſtadenſium, Ducem Saxonie, Lantgrauium Thuringie et Marchionem Miſnie, de conſenſu venerabilium circumſpectorum virorum dominorum prepoſiti, decani, Cellerarii et Capituli necnon domini Michahelis Stramern archidiaconi Banni Balfamie terre eccleſie halberſtadenſis anno et die Inſcriptis gratioſe ſacte, non velimus nec debeamus aliquam exemptionem libertatem a Jurisdictione domini noſtri Reuerendiſſimi adminiſtratoris etc. et archidiaconi pro tempore terre Banni Balfamie Ipſorumque ſucceſſorum ſeu eorundem commiſſariorum pretendere, obicere et allegare ſeu ipſorum auditorium declinare et reſutare, ymmo velimus et debeamus dictis dominis Reuerendiſſimo et archidiacono eorumque ſucceſſoribus quoad maioritatem, obedientiam, Jurisdictionem, correctionem aliaque Jura Epiſcopalia et Archidiaconatus prout hodie ſumus manere ſubiectionis et eſſe preſatoque domino Reuerendiſſimo tamquam adminiſtratori eccleſiarum halberſtadenſium eiſque ſucceſſoribus occasione dictarum eccleſiarum parrochialium aliorumque beneficiarum Incorporatorum de procuracione ſubſidio charitatiue quanti ipſa procuratio et ſubſidium caritativum taxati fuerint Singuliſque futuris temporibus reſpondere et ſatiſſacere Ipſiſque incorporatis beneficiis In ſolitis eorum diuinis, iuxta tenores fundacionum deſuper conſectarum et eorum conſuetudinem laudabilem deſeruere et deſeruiri facere, neque eorundem diuinum cultum diminueri, preſatis dominis prepoſito decano et capitulo halberſtadenſi aut eorundem magiſtro fabrice ſingulis futuris temporibus ſuper feſto martini quinque ſolidos Stend. pro mediis fructibus ad fabricam eccleſie halberſtadenſis, dare et preſentare ac ipſo domino archidiacono terre Banni Balfamie ſuiſque ſucceſſoribus aut eorundem commiſſario Triginta ſolidos Stendal. monete ſingulis annis ſuper feſto ſancti Martini pro Jure dictorum beneficiarum videlicet parrochie In konningesmarke, altaris Sancte marie In parrochiali, altaris ſancti Johannis Ewangeliste, altaris omnium ſanctorum et altaris ſancte Barbare In caſtro arneburg ſitorum realiter et cum effectu perſoluere atque dare: ac ipſe decanus pro tempore ad dictum decanatum in arneburg eligendus, preſciendus vel alius quocunque modo eundem decanatum obtinens ſuper parrochiali eccleſia Arneburg a domino archidiacono pro tempore aut eiſ commiſſario debeat et velit Inſtitui et inueſtiri ſecundum antiquam conſuetudinem, hactenus in conſiſtorio ſtendalienſi obſeruata, prout etiam decani priores ſuper dicta parrochiali eccleſia arneburg Inſtitutiones et Inueſturas receperunt Ipſiſque decani hodie viuents futurorumque decanorum teſtamentarii eidem domino archidiacono et ſucceſſoribus ſuis aut eorum commiſſario de exuialibus ſeu ſynodalibus conſuetis reſpondebunt, ad equos, procuracionem, ſubſidium caritativum et triginta ſolidos ſic vt premititur reſpectus perſolueſ. Ac vt omnia premiſſa riſe ſeruentur, Nos Geuerhardus Decanus, Johannes Senior totumque capitulum predictum noſtroſque ſucceſſores noſtra et Illoꝝ Necnon dicte capelle In arneburg res et bona preſatis dominis Reuerendiſſimo tamquam adminiſtratori eccleſiarum

Capituli I. 28. VI.

29

halberſtadenſium, Michaheli Stramern Archidiacono terre Banni Balfamie eorumque ſucceſſoribus obligamus, ypotecamus Noſtraſque et illoꝝ Necnon dicte capelle res et bona pignori ſubiciamus atque damus ſinguliſque exceptionibus contra Jurisdictionem, maioritatem, obedientiam, correctionem ceteriſque Juris beneficiis et Indultis, quibus communiter uel diuiſim contra premiſſa quomodolibet nos Junari et tueri poſſimus, expreſſe renuntantes. In quorum fidem et teſtimonium premiſſorum Sigillum capitiuli noſtri preſentibus eſt appenſum. Datum anno Domini Milieſimo quingenteſimo Sexto, die Sabati, Duodecima Menſis Septembris.

Nach dem Orig. des R. Provinzial-Archivs zu Magdeburg.

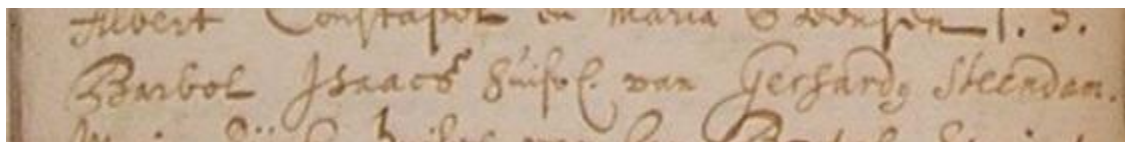
Troepenmostering en Merten Steindam in 1623

De naam Steendam komt ook voor in het Duitsland van eind 16^e en begin 17^e eeuw. Er zijn protocollen van de door keurvorsten in het jaar 1599 benoemde De originele protocollen van de commissie voor monstering (onderzoek naar de toestand van het leger of de troepen). De leden van de commissie reizen van stad tot stad, laten alle mannen aantreden die soldaat kunnen worden, en wijzen ondert hen vast aan wie luitenant, vaandrig of aanvoerder zal zijn². Van deze monstering zijn lijsten met namen bekend. Volgens een lijst van “Die Musterungen der neumärkischen Städte im Jahre” wordt in Zielenzig op 19 maart 1599 een Steindamm ingeschreven, samen met 80 anderen. Enkele dagen later, op 22 maart 1599, wordt nog een Steindamm aangemonsterd, in de plaats Soldin, samen met 400 anderen³.

Ook later, in 1623, wordt, vinden we bij een monstering in de plaats Zielenzig iemand met de naam Steindam. Hierbij wordt ook de voornaam vermeld, Merten. Morgelijk gaat het om dezelfde Steindamm die eerder werd genoteerd in 1599, of om een zoon van de betreffende Steindam. Sulęcín (Duits: Zielenzig) is een stad in het Poolse Lubusz, gelegen in de provincie Sulęciński. De stad ligt in het centrum van Lubusz in het dal van de Postomia, een zijrivier van de Warta.

Gerhardus Steendam uit Vlaanderen in Delfzijl in 1666

In het [lidmaten register van Delfzijl](#) in de periode van de tweede Engelse oorlog wordt tweemaal melding gemaakt van een sergeant Steendam. Op 10 juni 1666 zijn een aantal mensen de gemeente van Delfzijl binnengekomen *met attestatien van andere plaetsen*. Dan volgen enkele namen en plaatsen, waaronder *van 't Cruijfsfort in Vlaenderen resorteerende onder de comp. van den heer Hindrick Georgh baron van Swartsenborgh* en volgen namen van vaandeldrager, korporaals, etc, en ook de namen van echtgenotes. In die lijst wordt dan genoemd: ‘Barbol Isaacs, huisv. van **Gerhardus Steendam**’. Betekent dit dat Barbol wel en Gerhardus geen lid werd van de gemeente?

Nieuwe Ledematen welcke naer voorgaende belijdenisse des Geloofs, ende belofte van een Godsaligen wandel tot des heeren h. Tafel toegelaten zijn

Den 10 Junij 1666 quo die con?cio mea? valedictoria habita fuit⁴.

Geertruijt Jansen wed. van Jan Ellens

Teetjen Geerts wed. van Geert Clasen

Antje Bonnes jonge D.

Trijntien Jacobs j.D.

Met attestatien van andere plaetsen zijn angecomen.

Annetien Pieter Gravanaus wed. van Gron.

² Jastrow, J. (2011). Die Volkszahl deutscher Städte zu Ende des Mittelalters und zu Beginn der Neuzeit. BoD—Books on Demand.

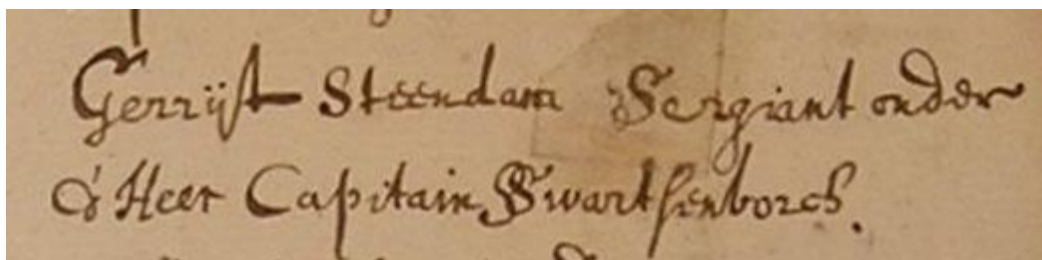
³ http://wiki-de.genealogy.net/Neumark/Musterung_1599/Namensregister#Weitere_Links.2FQuellen

⁴ quo die con?cio mea? valedictoria habita fuit = die op die dag tezamen een preek van mij hebben gehad [con?cio = waarschijnlijk conicio] Menne Glas

Geertruijt Andrea j.D. van Groningen en van Solwert nomine patris
Frouke Elties van gron.
Derck Bauwens en sijn huisv. Hindricktien Egges uijt Sapmeer
Pieter van Tongeren sergiant onder de grave van Dona ende Maria Jans s.H.
Jacob Martens adelbors onder deselve grave

Van 't Cruijsfort in Vlaenderen resorteerende onder de comp. van den heer Hindrick Georgh baron van Swartsenborgh
Monsr. Wilhelm Viersen vaendrager ende
Juffr. Anna Slijps sijn huisv.
Jan Stevensen corporael ende Trijntien Jans s.H.
Gerrit Velthuijsen corporael ende Anneke Camerlinx sijn h.
Melchelt Steen-Meijer ende Maria Hans s.H.
Herman Croese emde Agnes Melchers s.h.
Hindrick Croese ende Josina Cantoors s.h.
Jurrien Cramers ende Fijtien Achs s.H.
Anneke Achs
Albert Constapel ende Maria Beensen s.h.
Barbol Isaacs huisv. van Gerhardus Steendam
Maria Rijck huisv. van Jan Bartol sergiant
Maijken Thijssen huisv. van Aert van der Veg..
Haijken Hans huisv. van Jan Rotgers
Anneke Jans huisv. van Claes van Elsen
Anneke Michiels huisv. van Pieter van Breeda
Pieter Gerrits Cloppenburgh sergiant van capitn Rosier ende
Hindricktien Algers sijn huisvrouw

In het lidmatenregister wordt even later een **Gerrijt Steendam** genoemd, onder de kop *Nieuwe ledemaaten welcke naa voorgaende belijdenisse des geloofs en beloftenisse van een goeden wandels tot des Heeren h. Tafel toegelaaten zijn den 10 Junio 1667*. Bij deze Gerrijt Steendam staat verder vermeld dat hij *sergiant onder d'heer capitain Swartsenborch* was. Kortom, het zal om dezelfde Steendam gaan. De herkomst van deze Steendam is boeiend, gezien de eerste vermelding. Het lijkt namelijk of daar een heel vendel soldaten lid wordt, en dat dit vendel afkomst is van 't Cruijsfort in Vlaenderen⁵.

Nieuwe ledemaaten welcke naa voorgaende belijdenisse des geloofs en beloftenisse van een goeden wandels tot des Heeren h. Tafel toegelaaten zijn den 10 Junio 1667
Michgeel Pieters sergiant onder d'heer commandeur Schaij ende sijn huisvrouw Trijntjen Olima
Johan Heijman sergiant onder d'heer capitain Rosier
Gerrijt Steendam sergiant onder d'heer capitain Swartsenborch
Willem Jansen Mulder
Berent Beentjes
Claes Derckx
Anneke Joestens huisvrouw van Hermen Dasjen

⁵ De naam Cruijsfort komt ook voor in een [trouwboek van Axel](#), waar staat dat op 10 januari 1638 'met attestatie van het Cruijsfort' een zekere Jacob Tervijl met Catelijntjen Custianus huwt. Een verdere speurtocht naar de naam op internet levert geen directe info. Interessant is dat de naam Kruisvoort 725 verwijzingen oplevert, alle gekoppeld aan de plaats Breda. Mail gestuurd naar heemkundige vereniging aldaar.

Hermentjen Jansen j.d.
Grietjen Abrahams j.d.
Jan Pieters Schut tambuir onder d'heer majeur Gruis
Tonnijs Poleë soldaet onder d'heer commandant Gerhard Schaij ende zijn huisvrouw Grietjen Aeits
Elske Jochums huisvrouw van Jochum Hansen soldaet onder d'heer Dona
Anneke Frerickx huisvrouw van Dries Driesen
Geert Anthoni soldaet onder d'heer capitain Broersema

Met attestatien zijn gecoomen van vreemde plaetsen
Van Groningen
D'Edele manhafte heer capitain Lodewijch Asserhuijs ende juffrouw Elizabeth van Marck zijn huisvrouw
Hendrickjen Roedrinckx
Johan Hendricksen de Bode
Van Beijlen
Hermentjen Hindrickx huisvrouw van Jacobus Crantius
Van Oostwolt
Ouwe Ebes
Van ...
Jacob Peijs
Van den Busch
Adriaentjen Quinten
Van Farmsum
Lumke Lucassen huisvrouw van de sergiant Johan Heijman
Van den Dam
Jan Hindrickx met zijn huisvrouw
Jantjen Willems

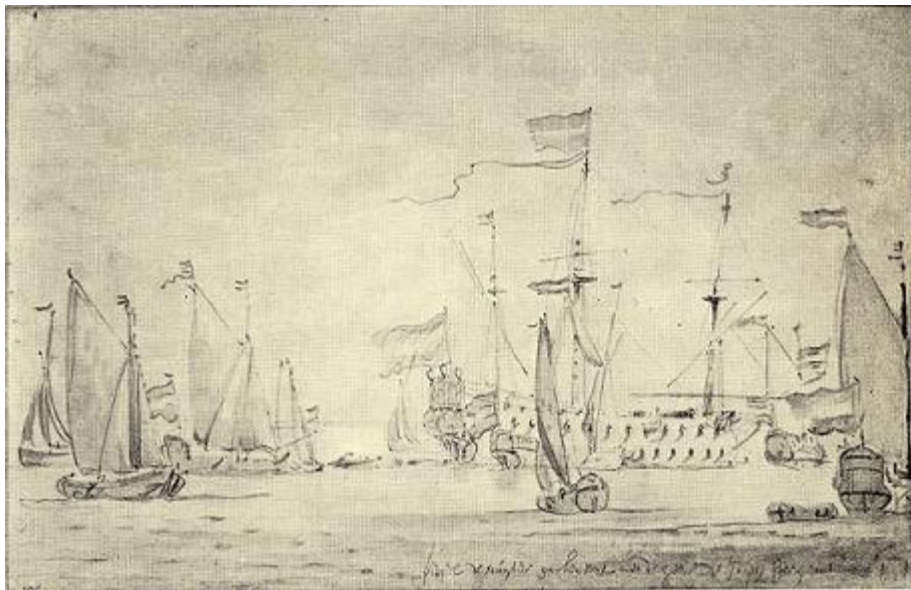
Heeft dominus Joannes Havercamp wegens d'afmertelende coortse niet gevisiteert en volgens dien is also dese tusschen tijd hij ingevallen

Tien maanden voor 10^e juni 1666, de datum waarop we voor het eerst lezen over Gerardus Steendam, kwam Michiel de Ruijter de haven van Delfzijl binnen, op 6 augustus 1665. Hij had op zee gehoord dat de Tweede Engelse zeeoorlog was uitgebroken (1665-1667). Begunstigd door een dichte mist wist hij 'de Engelse vloot te verschalken en begin augustus 1665 ongedeerd de haven van Delfzijl binnen te vallen. De jubelstemming was onvoorstelbaar. Nooit heeft Delfzijl meer in de belangstelling van het vaderland gestaan dan in dit bange jaar van de Tweede Engelse Oorlog, waarin bij De Ruyters afwezigheid de Nederlanders bij Lowestoft van de Engelsen hadden verloren'⁶. De ontvangst was overweldigend. Van heinde en ver stroomden mensen toe om de vloot met zijn beroemde admiraal te zien. Onder hen ook Willem van de Velde (de Oude), de beroemde zeeschilder. Hij maakte een tekening van de binnekoms. En de Hollandtsche Mercurius schreef: *Men kreegh stracx soo veel aenloop van Volck uyt Groeningen en Vrieslandt, soo dat een geheele Buyrt van Kraemen aen den Dijck en gevolgelijck een Kermis by-na wierd opgericht: Want de blijtschap was te grooter, vermits de Engelse, die altoos soo nau op dese Vloot hadden gepast en gekooct, niet alleen in haer Desseyn failleerden, nemaer, dat men de Maets sag aen-komen wel gespeckt, en, dat notoir is, in haer geheele reyse fris en gesont.* En in een verslag van ds Brant lezen we dat *eedel en oneedel, burger en boer quam te voorschijn, en poogde De Ruyter en de vloot t'aanschouwen.*

Op 6 augustus bevond de vloot – nog steeds alle 19 zeilen sterk – zich voor de Ooster-Eems. Langs de eilanden Juist en Borkum varende, met behulp van de ebstroom, bereikte men de Wester-Eems, het Nederlandse zeegat dat toegang geeft tot Delfzijl. Hier bleken in verband met de oorlog alle boeien en bakens weggenomen te zijn om de Engelse vloot buitengaats te houden. Er was geen loods te krijgen. De Ruyter, als excellente zeeman, had er geen problemen mee. Voorop zeilend met de Spiegel, en met twee kleine prijschepen aan weerszijde van het

⁶ zie [website](#)

vlaggenschip, voortdurend lodend, zeilden ze behoedzaam naar binnen. Halverwege keerde het tij en moesten ze zes uur wachten op het nieuwe inkomende tij. Op 6 augustus 1665 kwam de vloot ten anker op de rede van Delfzijl.

Aan de Staten-Generaal zond De Ruyter onmiddellijk na aankomst een beknopt, maar duidelijk verslag van de gebeurtenissen gedurende de reis. Op 9 augustus, dus drie dagen na aankomst, kreeg hij een brief van Johan de Witt. Ook de diverse admiraliteiten bezochten de vloot in Delfzijl. De gevangen Engelse gouverneur werd onder geleide naar Amsterdam overgebracht. De vloot moest zo spoedig mogelijk naar het Vlie of naar Texel vertrekken, en daarom diende er onmiddellijk opnieuw gemonsterd te worden. Niet iedereen was daar gelukkig mee, een aantal opvarenden was inmiddels al weggelopen. Een grote uitzondering was de Spiegel, De Ruyter's vlaggenschip. Van de 316 man waarmee De Ruyter op 8 mei 1664 uit het Vlie vertrokken was meldden zich 292 koppen voor het nieuwe avontuur. Dat 90% van de bemanning, slechts enkele dagen na binnenkomst van een reis van vijftien maanden, onmiddellijk bijtekende schetst hoe De Ruyter als commandant, zeeman en mens op handen werd gedragen. Voor vertrek hadden de officieren van de vloot, verzameld aan boord van het vlaggenschip de de Spiegel, op grootse wijze afscheid van hun geliefde en gerespecteerde commandant genomen en hem *onder 't salueren van het Canon van de Opper-Hoofden, alsmede van het Canon op de Wallen van Delfziel* naar de wal begeleid. Terwijl de vloot onder Meppel buitenom naar het Vlie zeilde, vertrok De Ruyter met zijn gezin per trekschuit naar Texel. Een pikant detail was dat de twee kisten goud, die in Elmina aan boord van de Spiegel geladen waren, direct door de West Indische Compagnie opgeëist werden, dit ging echter niet door. De kisten gingen onder de hoede van mevrouw De Ruyter voorlopig naar haar huis in Amsterdam. Ook de overgebleven gelden voor het vrijkopen van Christelijke slaven in Barbarije gingen met haar mee naar huis. De reden van deze regeling was dat de bemanning nog recht had op buitgelden, die moesten uit het WIC-goud betaald worden. Men had kennelijk weinig vertrouwen in de WIC als het op het uitbetalen van buitgelden aankwam. Het gezag van De Ruyter was nu zo groot dat dit soort regelingen zonder commentaar geaccepteerd werden. Delfzijl was vaker in beeld geweest bij de vloot. In 1591 werd de haven van Delfzijl door Prins Maurits bezocht, die een vloot van 150 schepen bij zich had. In 1628 bezocht Piet Hein met zijn "Zilvervloot" de haven. Op 6 augustus 1672 herhaalde de Oost-Indische vloot, bestaande uit 14 schepen onder bevel van Arnoud van Overbeek, dit huzarenstuk. En in 1705 viel de gehele

Groenlandse vloot met niet minder dan 96 schepen de haven binnen met in totaal 1100 walvissen aan boord.

De naam Steendam wordt in de 17^e eeuw ook door meerdere personen gevoerd buiten de provincie Groningen. In een trouwboek van een Nederduits Gereformeerde Gemeente te Zutphen, uit de periode 1683-1710, lezen we dat op 25 september 1687 *Carel Steendam, soldaet onder capt. Wejenhorst* huwt met *Margriet Janssen, j.d. van Etten*, en dat op 18 oktober van dat jaar een attestatie gegeven is *na buijten*. Wellicht zijn ze toen samen vertrokken naar elders. Ook in Friesland komt de naam Steendam voor, en behoort daar bij onder andere een hoogleraar filosofie in Franeker, een advocaat aan het hof van Friesland, en een metselaar⁷. We komen de naam Steendam verder tegen in Zeeland, alsook in de 17^e eeuw in Amsterdam en ver buiten Nederland: Jacob Steendam, de eerste dichter van Amerika genoemd, woonde eerst in Amsterdam, vervolgens ook in Afrika, Nieuw Amsterdam en Indië. Hij schreef talloze gedichten, enkele dichtbundels zijn bewaard gebleven.

Is Geertruit Jans een zus van Cornellis Jans van Steendam?

Een boeiende vraag is of Geertruit Jans, gehuwd op 7 juli 1678 met Joannes Theophilus Wolff, een zus kan zijn van Cornellis. Zij zijn gehuwd te Warffum en beiden uit Warffum afkomstig. Op 16-1-1653 laten vader Jan Willems en moeder Trijntjen Heijnes een dochter Geertruijdt dopen. Deze Geertruit Jans en haar man krijgen vier kinderen:

Dochter Trijntjen, gedoopt 10 aug 1679, vernoemd naar moeders moeder ??

Dochter Lammetjen, gedoopt 10 okt 1680, vernoemd naar

Dochter Geertjen, gedoopt 19 nov 1682

Zoon Theophilus, gedoopt 13 jan 1684 te Warffum, vernoemd naar vaders vader

Er is ook nog een huwelijk op 25-05-1673 van Jannes Wolphius, van Sauwert, afk 13-04 met Geertjen Melles, wd Klaes Popkes, te W. Is dit dezelfde, met een eerdere echtgenote? Geertjen Melles en Claes Popkes waren gehuwd in 1654 te Warffum. Dan zou hij gehuwd zijn met een vrouw die mogelijk al tegen de veertig jaar was? Het lidmatenboek geeft de oplossing: er staat bij 25 oct 1674 dat Joannes Wolff Schoemacker en Geertjen Melles zijn huisvrouw deelnemen aan het avondmaal. En op 20 april 1679 staat dat Geertruit Jans huisvrouw van Joannes Wolff Schoemacker belijdenis heeft gedaan en voor het eerst deelneemt aan het Avondmaal. Kortom, er lijkt veel voor te zeggen dat Jannes Wolphius voor het eerst huwde met Geertjen Melles, een al oudere vrouw en later nog met een jonge vrouw, Geertruit Jans. Dat betekent dat Jannes van Sauwert afkomstig zou moeten zijn. Kan Geertruit Jans een zus zijn Cornellis Jans van Steendam uit Onderwierum? Dat is zeer wel mogelijk, gezien het feit dat later in de lijn van deze Geertruit Jans ook de naam Steendam gehanteerd zal worden.

⁷ In de meeste stukken wordt de naam geschreven als Steindam, maar de schrijfwijze Steendam komt ook voor. De oudste vermelding uit de DTB via [Tresoar](#) betreft het huwelijk van Henricus Theodori Steendam, die op 1 juli 1655 te Britsum in het huwelijk treedt met Geeske Gerrijts. Bij de aankondiging van dit huwelijk in Leeuwarden op 9 juni van dat jaar werd erbij geschreven dat hij advocaat is voor het hof van Friesland.